

flyder af Kapital, først med 50 pCt. og derefter yderligere med 25 pCt., saa at det, der da kommer ud, er den virkelige Skatteindtægt, eller om vi tager Indtægten og omvendt nedsætter den med 65 pCt., og naar vi saa har den endelig udfundne Skatteindtægt, om vi fradrager det Beløb, der skal være skattefrit i denne Indtægt eller i den Indtægt, Skatteyderne er ansatte til. Det var af stor Vigtighed at faa dette at vide, thi det betyder overordentlig meget. Da Ministeren i Udvalgs-mødet hævdede, at det var et Baade—og, han havde ment, ændrede vi vore Ændringsforslag derhen, idet vi ikke nærede noget Ønske om at gaa imod den progressive Stigning, Ministeren vilde have frem. Saaledes er den fulde Sandhed i denne Sag. Ministeren bebrejder os, at vi har læst denne Paragraf forkert, men jeg overlader dristigt til ærede Medlemmer, om de ved at læse Paragraffen kan komme til det Resultat, at det klart fremgaar, at det er den virkelige udfundne Skatteindtægt, der her sigtes til.

For øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at de endelige Ændringsforslag skulde være indgivne inden Lørdag Middag Kl. 1 eller 1½, og indtil den Tid kunde man altsaa stille Ændringsforslag. Det var, efter at Ministeren havde været i Udvalget. De Herrer fra den anden Side har ogsaa stillet Ændringsforslag, som ikke har været forelagte for os før det Tidspunkt. Saa vidt jeg ved, var ingen af mit Parti til Stede om Lørdagen, fordi Rigsdagen ikke holdt Møde, og et Par Medlemmer var rejst til Møder, der var vist heller ikke ret mange Medlemmer af de andre Partier til Stede, men det var en Aftale, at vi kunde indsende vore Ændringsforslag til Ordføreren og ligeledes den Betænkning, vi eventuelt maatte ønske at afgive. Som Følge deraf har i hvert Fald vore Ændringsforslag foreligget for Ordføreren, og hans Parti har kunnet tage Stilling til dem, om de vilde. Vore Ændringsforslag er altsaa indsendte til den Tid, de skulde være indsendte. Socialdemokraterne forbeholdt sig Ret til at stille Ændringsforslag og har stillet Ændringsforslag, efter at Ministeren havde været til Stede. Vi har stillet os paa samme Maade som de Herrer fra den anden Side. At Ministeren ikke har set vore Ændringsforslag, kan virkelig ikke være vor Fejl, det maa saa snarere være Udvalgets Formands Fejl. Det er vel heller ikke noget ualmindeligt, at man, efter at man har haft en Ministerkonference og efter den ændret

sin Opfattelse, stiller sine endelige Ændringsforslag. Det er det, vi har gjort, og vore Ændringsforslag indeholder, som det allerede er blevet sagt, i Realiteten fuldt ud det samme som Ministerens Paragraffer, blot med den Forskel, at det er Ministerens Forudsætning, at det Beløb, som Kommunerne maatte bestemme, man skal være fri for at svare personlig Tillægsskat af, i alle Tilfælde skal fradrages, medens vi stiller Kommunerne frit i saa Henseende, selvfølgelig dog med de Forskrifter, som den gamle Dyrtidslov paa-byder, nemlig at Fradragets Beløb ikke maa være mindre end det, der fradrages i Statsskatten, og ikke maa være højere end de 10,000 Kr., der er satte som Grænse for Fradragsbeløbet. Det er for øvrigt ogsaa et Bevis for, at det er kommunalt Selvstyre. Vi har overladt Afgørelsen til Kommunerne, og der er meget god Logik i det, thi der er stor Forskel paa, hvordan det Beløb virker, naar det bliver trukket fra i den virkelige udfundne Skatteindtægt, eller naar det bliver trukket fra i den almindelige Indtægt. Hvis man nemlig tænker sig en Skatteyder ansat til f. Eks. 3,000 Kr., men nedsat med 65 pCt., hvis Indtægten ligger saadan i en Kommune, er den virkelige udfundne Skatteindtægt, som han kommer til at betale Kommuneskat af, kun 1,000 Kr., og saa vilde vedkommende blive fri for at blive paalignet den personlige Tillægsskat. Det er altsaa ud fra denne Betragtning, at man har stillet Kommunerne frit i den Henseende og kun har fastslaaet, at det Beløb, man forudsætter, der skal fradrages, skal være ens for alle Indtægter, for at vi kan faa en jævn og glidende Overgang, en glidende Skala.

Ordføreren (Hauge): Jeg ønsker at sige til det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), der var Venstres Ordfører, at der neppe vilde være rettet nogen som helst Bebrejdelse mod Venstre for den Maade, hvorpaa de har stillet deres Ændringsforslag, hvis det ærede Medlem ikke havde rettet den Bebrejdelse mod den højtærede Minister eller mod os, at vi ikke havde tiltraadt Ændringsforslagene. Det faktiske i denne Sag er, at de Ændringsforslag, som her foreligger fra Mindretallets Side, Skattespørgsmaalet vedrørende, hverken paa den ene eller den anden Maade har foreligget i Udvalget, følgelig har vi ikke kunnet tage noget Standpunkt til dem. Men jeg har ikke rettet nogen Bebrejdelse mod Venstre, fordi de har stillet